

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

N. 50 (3940)

Anykščiai,

1979 m. gegužės mėn. 1 d.

Kaina 2 kap.

KAI VERŽIASI PAVASARIS

Zemė šiemet vėlai sutiko pavasarį. Atkakliai ir ilgai laikėsi ledo nagais į gelmes įsikibusi žiema. Naktimis ir rytais dar ir dabar tvirtai netikėtų šaltuko.

Bet po aukštesnės respublikos kalvelės jau senokai ropinėja traktoriai, suburzgę jie ir žemumose, vilkdami paskui save dirvų ruošimo ir idirbimo agregatus. Ir nėra abejonės, kad prasi-dėjusia kova dėl duonos lai-mės mūsų darbštieji žemdir-biai.

Sėjos išvakarėse teko lan-kytis Lazdijų rajone, kol-ūkiečių veiduose mačiau di-delį rūpestį dėl būsimosios derliaus, dėl papildomų pie-no litrų, mėsos tonų. Tokia jau žemdirbio dalis, jo gy-venimo prasmė. Tie rūpesčiai verti skambios dainos ir spalvingos drobės, brandaus romano ir įtaigaus eilėraš-čio. Tie rūpesčiai daro dos-nią mūsų žeme, skatina po-lėkius, įkvepia kūrėjus.

Akyse neišblėsdami švie-čią lenininės šeštadienio tal-kos vaizdą. Komunistinio darbo šventė, kuria tarybi-niai žmonės pažymėjo Leni-no gimtadienį, kaip ir anks-tesniais metais, akivaizdžiai pademonstravo, kokia tvirta yra mūsų šalies tautų vieny-bė, kokia negestanti tarybi-nių žmonių meilė ir ištiki-mybė Komunistų partijos

siekiamis, jos pradėtiems žy-giams.

Į žemę vėl atėjo Gegužės Pirmoji — darbo žmonių tarptautinio solidarumo ko-voje prieš imperializmą, už taiką, demokratiją ir socia-lizmą diena. Tarybiniams žmonėms jau tapo įstatymu sutikti ją gražiais darbo lai-mėjimais, kūrybinėmis dova-nomis, stiprinančiomis mūsų šalį — pažangiosios žmoni-jos švyturį.

Prieš pat šventes sužino-jome apie neįkainojamą šau-nių P. Ziberto šilko kombi-nato audėjų dovaną Tėvynei. Lietuvos TSR nusipelnusių pramonės darbuotojų R. Marškienės, A. Tumasonie-nės, N. Jusevičienės, J. Su-chackienės, N. Jakelaitienės įvykdyti du asmeniniai penk-mečiai — tai tikras žygdar-bis. Juk iki dešimtojo penk-mečio pabaigos dar daugiau negu pusantrų metų. Tarybiniai penkmečiai, pagal ku-riuos mes rikiuojame savo darbus jau 50 metų, padarė mūsų šalį klestinčią, galin-gą. Pirmūnų pavyzdys įkve-pia tūkstančius žmonių dirb-ti dar našiau, gaminti dar geresnius gaminius.

Kosmose Gegužės Pirmąją sutinka tarybiniai kosmonau-tai. Tęsdami J. Gagarino ir jo draugų pradėtą žygį, jie kasdien atskleidžia naujas

padangių aukštumų ir žemės gelmių paslaptis, turtina ta-rybinį mokslą, padeda spar-čiai liaudies ūkio raidai.

Pro atvertus langus gir-dėti pavasariškas vaikų ala-sas. Krykštuoja nerūpestingi mazykliai — darželinukai, mo-kyklos sporto aikštelėje kle-ga jų vyresnieji broliukai ir sesutės. Tarybų šalis davė viską, kas reikalinga švie-siai ir aprūpintai vaikystei, prasmingai jaunystei.

Sie metai paskelbti Tarp-tautiniais vaikų metais. Mes dar ne kartą kalbėsime apie mūsų atelį, apie mūsų ša-lies jaunystę. Tęsdama tėvų ir senelių pradėtą žygį, jų dainuotas dainas papildydama savo sudėtomis, įveikda-ma amžinąjį pašalą ir ne-įžengiamus raištus, šturmuo-dama kosmosą ir mokslo paslaptis, ta jaunystė įkops į saulėtą komunistinio aukš-tumas. Laiminga šalis, tu-rinti tokią nuotabią jaunys-tę!

Išsikaitykime į TSKP CK sūkius Gegužės Pirmąjai, ra-ginančius ginti didelį žmo-nijos gėrį — taiką ir mes tartum išgirsime Pekino he-gemonistų šūvius. Liaudies Vietname, pamatysime jų su-griautus, sudegintus miestus ir kaimus, nužudytas moteris ir vaikus. TSKP CK sū-kiai mums primena, kad dar

Sveiklinimas Anykščių rajono darbo žmonėms

„Brangūs draugai!

Tarybinė laudis, visa pažangioji žmoni-ja šiandien iškilmingai švenčia Gegužės Pir-mąją — džiugią pavasario, darbo, taikos, visų šalių darbo žmonių draugystės ir bro-lybės šventę.

Igyvendindami istorinius TSKP XXV su-vaziavimo nutarimus, aktyviai dalyvaudami socialistinio lenktyniavimo sąjūdyje, pasitiki-dami Gegužį, drauge su visos mūsų šalies darbo žmonėmis reikšmingų laimėjimų įvai-riose gyvenimo srityse pasiekė ir Anykščių rajono darbo žmonės. Teisėtai gali pasidi-džiuoti savo iškovotomis gražiomis darbo pergalėmis rajono žmonių, statybinių, trans-porto ir kitų organizacijų dirbantieji. Daug ryžto ir pastangų skyrė, ruošdamiesi pava-

sario sėjos darbams ir dėdami tvirtą pama-tą gausiam šių metų derliui išauginti, darbš-tieji mūsų rajono žemdirbiai. Savo pasiau-kojamu spartuolišku darbu didžios pagarbos ir šlovės nusipelnė rajono darbo pirmūnai — novatoriai, gamybos švyturiai.

Nuoširdžiai sveikindami Gegužės Pirmo-sios šventės proga Anykščių rajono darbi-ninkus, kolūkiečius, inteligentiją, šauniasias moteris ir jaunimą, revoliucinių kovų ir dar-bo veteranus, linkime jums, brangūs drau-gai, kuo geriausios sveikatos ir didelės lai-mės, daug ryžto ir visokeriopos sėkmės dar-be mūsų socialistinės Tėvyneš labui.

LKP ANYKŠČIŲ RAJONO
KOMITETAS
ANYKŠČIŲ RAJONO LIAUDIES
DEPUTATŲ TARYBOS VYKDOMASIS
KOMITETAS

J. Buivido plakatas (ELTA)

Dirvon byra sėkla

Repšėnu laukuose sugau-dė pavasario sėjai dirvas ruošianti technika, šiamė ga-mybiniam sektoriuje pirmie-ji „Gintaro“ kolūkyje į lau-kus išsiskubino sėjėjai.

Leonas Sakalys, Petras Morkūnas, Kostas Ribasauskas, Jonas Valiuga sėjos darbuose nebe naujokai. Kai netrukdo gamtinės sąlygos, vyrai kiekvienas per dieną apsėja iki 15 hektarų. Spar-ta ištis nebloga. Neatsitiktinai gamybinio sektoriaus vadovas Juozas Cesonis švenčių dienomis tikisi už-baigti grūdinių kultūrų sė-ją.

Kaip sėjos baruose sekasi kitiems gintariečiams? — į šį klausimą atsako kolūkio vyr. agronomas Stasys Šin-kūnas.

— Vien grūdinėmis pla-nuojame apseiti daugiau kaip 1000 hektarų. Plotai nemaži, bet jeigu bus palankūs orai, gegužės penktai dieniai visi darbai turėtų būti baigti. Iš paskos repšėniečių į laukus išsiskubino janušviečiai, pie-nioniečiai, dabužiečiai. Lau-kuose — 13 sėjamųjų. Jei-gu būtų reikalinga ar kuri

sėjamoji išeitų iš rikiuotės, stovi dar penkios atsarginės.

Nesizvalgydami į laikro-džius trūšia ir dirvų ruošė-jai, jų gretose geriausias ra-jono artojas Aleksas Jurkė-nas, Alfonsas Sudeikis, Leo-nas Jakutis, Vytautas Ba-kanauskas... Iš viso per 100 mechanizatorių ir daugiau kaip 180 darbininkų šiandien galėtų sutikti „Gintaro“ kolūkio laukuose.

— Kitas didelis rūpestis — bulviasmėdis, — sako ūkio vyr. agronomas.

Pernai gintariečiai iš kiek-vieno bulvių hektaro viduti-niškai surinko po 277 cent-gumbų. Tai aukščiausias der-lius ne tik mūsų rajone, bet ir visoje respublikoje. Žemės ūkio ministerijos duomeni-mis, nedaug kas jiems gali prilygti. Ūkio šeimininkai pilni ryžto penkmečio ketvir-taisiais gauti nemažesnį der-lių — visi šiai kultūrai skir-ti laukai buvo iš rudens pa-tręšti organinėmis trąšomis, aparti, o pavasarį tie plotai buvo patręšti mineralinėmis trąšomis.

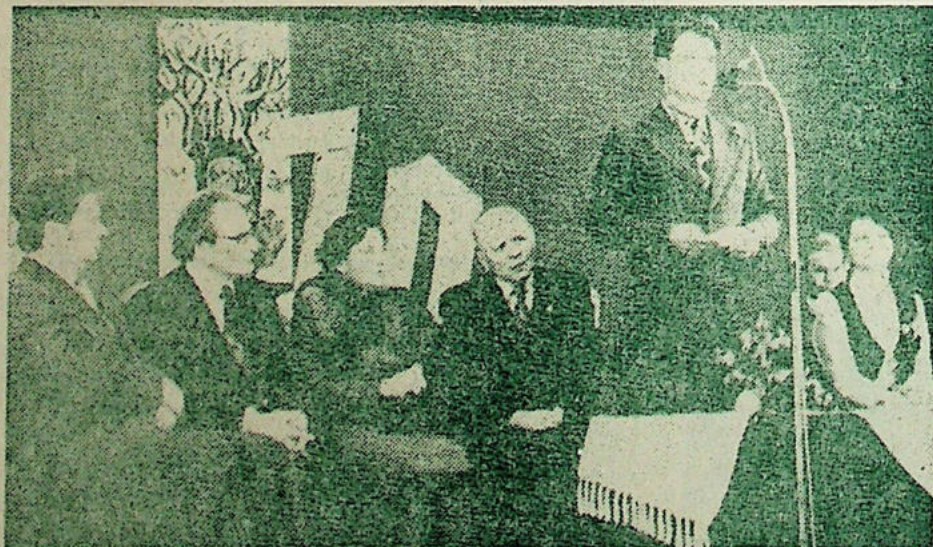
Ypatingas dėmesys ūkyje skiriamas daržininkystei. Be-

ne karščiausias baras — sėk-lojų sodintojams. Sėklojaus numatyta apsodinti 25 hek-tarus dirvu, o rudenį respub-likos žemdirbiams gintarie-čiai planuoja patiekti dau-giau kaip 40 tonų pašarinių runkelių sėklas.

Ten, kur buvo apseiti pir-mieji vasariojaus hektarai, į laukus išvažiuo pasėlių priežiūros grandies vyrai. Ūkio augalų apsaugos agro-nomo Alberto Jasikonio pa-rėdymu negaisuojant, po 3—4 dienų nuo sėjos pra-džios visi pasėliai akėjami. Netrukus į kovą už gausenį penkmečio ketvirtųjų hekta-ra įsijungs herbicidų purš-kėjai.

Už gamybinius pernai me-tu pasiekimus „Gintaro“ kol-ūkio žemdirbiai buvo apdo-vanoti LTSR Ministrų Ta-rybos ir Lietuvos Profesinių sąjungų tarybos pereinama-jia raudonąja vėliava. Aukš-tas apdovanojimas ūkio šei-mininkus įpareigoja neuž-leisti turimų pozicijų, skati-na kilnius užmojus padary-ti viską, kad kiekvienas že-mės hektaras būtų derlinges-nis ir dosnesnis.

L. Vilima

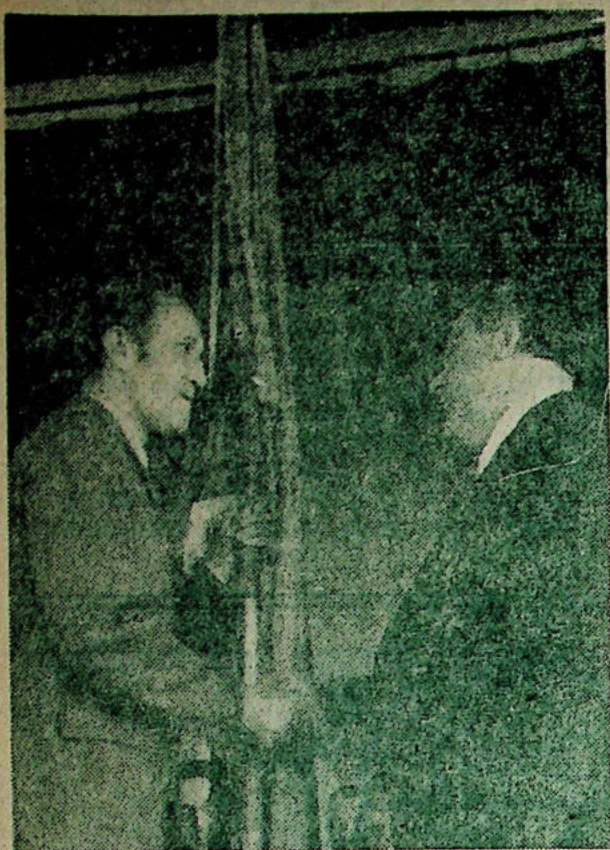
Svečiasų kultūros namuose neperseniausiai įvyko liaudies rašytojo, Anykščių raji-no Garbės piliečio Juozo Baltušio kūrybos vakaras, skirtas rašytojo 70-osioms gim-i-mo metinėms. Šiame vakare dalyvavo ir kalbėjo jubilatas, poetas A. Drilinga, jo kūrybą skaitė aktorai M. Mironaitė ir R. Kalvelis, koncertavo Svečiasų kultūros et-nografinis ansamblis, Anykščių kultūros rūmų solistė J. Marciukienė, birbynininkas P. Žukas. Gausus būrys knygos bičiulių pamatė naują Lietuvos kino dokumentalistų sukurtą juostą „Filme — Juozas Baltušis“ (režisierius R. Silinis, operatorius K. Mu-tuzevičius). Rašytojų Juozą Baltušį sveikino rajono žmonių, įstaigų, ūkių, mokyklų atstovai.

NUOTRAUKOJE: kūrybinio vakaro atidarymo momentas.

Vyl. Bagdono nuotr.

Ir mūsų gatvėje šventė

Pasakoja „Spartako“ fabriko vyr. inžinierė ST. PULKAUNINKIENE

Įsimintini praeję metai „Gintaro“ kolūkio žemdirbams — susumavus gamybinės veiklos rezultatus, gintariečiai tapo respublikinio socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais.

J. Junevičiaus nuotraukoje: LTSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos Profesinių sąjungų tarybos pereinamąjį raundą laimėjęs ūkio vadovas, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatui J. Acui įteikia LKP CK atsakingas darbuotojas J. Geležauskas.

Kai susumavome šių metų pirmojo ketvirčio socialistinio lenktyniavimo rezultatus, pirmąsias vietas teko skirti mūsų kolektyvo veteranams, besidarbuojantiems fabrike po 20–23 metus. Jų tarpe buvo techninio lenktyniavimo Vytas Makuška, pamainos išdirbio normas įvykdantis 135 procentais, dirbantis jau ateinančių metų liepos mėnesio sąskaiton. 1980 metų kovo mėnesio sąskaiton dabar dirba veltinių užtempejas Vladas Našinskas, išdirbio normas viršijantis 30 procentų, 28–42 procentais išdirbio normas kasdien viršija vėlejas Juozas Bulota, pagrindų formuotoja Agripina Bedrova, šlifotoja Anastazija Miškinienė. Vis tai žmonės, atliekantys pagrindines, sudėtingiausias darbus operacijas, nuo kurių labiausiai priklauso mūsų gaminių veltinių kokybė.

Mintyse apžvelgusi mūsų pirmųjų nuotaiką per dešimtmečius kelia, negaliu kartu su jais nepasidžiaugti, kad šie žmonės rado jėgų ir išvermės įvykti sunkumus fabriko kurimosi laikotarpiu ir liko kupini energijos dabar, kai įpusėta mūsų fabriko kapitalinė rekonstrukcija, iš esmės visuose cehuose gerinamos darbo sąlygos.

Dalis mūsų fabriko socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų jau dabar dirba naujuose erdviuose cehuose, yra įvaldę našesnę techniką. An-tai, VI. Našinskas prižiūri naują konvejerinę džiovyklą, keisdamiis pamainomis su kitais darbininkais. Seno tipo džiovyklose veltinius tek-davo patlėms darbininkams rankomis sudėti ir nuimti, braukiant nuo veido prakaitą dėl aukštos temperatūros. Dabar į džiovinimo kameras užtempti ant korpalių veltiniai įvežami konvejerio pagalba. Iki šių metų pabaigos bus sumontuota dar viena naujo tipo džiovykla, sukonstruota projektavimo konstravimo biuro „Punktukas“ specialistų. Tada senas kameras džiovyklas galėsime atiduoti į muziejų. Visiems veltinių užtempe-jams darbas žymiai paleng-vės.

Naujame veltimo ceh-e trūkia J. Bulota. Jo prižiū-rimos veltimo mašinos, pa-gamintos Arzamso gamyk-loje, yra tobulesnės konstru-ruokijos už senąsias. Jas su-montavus, pavyko mechani-

zuoti veltinių iškrovimą.

Dalis mūsų darbininkų pa-siekia darbo našumo rekor-dus, prižiūradami palyginti seną, gerokai susidėvėjusią techniką. Bet jau artimiausiais metais ir šioms žmo-nėms bus patikėti nauji, na-šesni mechanizmai, kurie bus sumontuoti dabar statomuo-se erdviuose cehuose. Moder-nias figūras pagrindų sutankinimo mašiną valdys A. Bedrova. Iš Lenkijos ga-vome naują „Befana“ tipo karšimo mašiną. Jei ši ma-šina gerai karš mūsų nau-dojama žaliava, jų užsisaky-sime daugiau ir sumontuosime jas naujame karšimo-for-mavimo ceh-e.

Geras permainas, spartų gamybos modernizavimą, mikroklimato cehuose gerinimą mūsų įmonėje jaučia senas ir jaunas. Kaip šia proga neprisiminti pas mus kelvintį amžiaus trūsiandis Prusakovų dinastijos, tiek daug sumanumo ir energijos įdėjusios įmonės stiprinti, jaunajai darbininkų pamai-nai ugdyti. Šios dinastijos pradininkas Ivanas Prusa-kovas nuo 1956 metų pas

mus dirba karšimo mašinų valdytoju. Tai kol kas vienas sunkiausių, visiškai neme-chanizuotų darbų. Vieni pir-mųjų veltinių pramonėje me-ryžomės mechanizuoti ir šia darbo operacija, pasitelkda-mi mašinų valymui pneuma-tinius įrengimus. O Ivano brolis Kuzma jau gali dabar džiaugtis rekonstrukcijos vaisiais: veltimo cehas, ku-riame jis dirba, dabar erd-vas, šviesus, aprūpintas nau-jais įrengimais. Nepaprastais organizaciniais sugebėji-mais, atidumu žmonėms pa-garsėjo Ivano žmona Chris-tina, daugelį metų vadova-vusi sunkiausioms gamybos barams ir dabar dirbanti fab-riko vyr. meistre. Anksčiau Christinai teko vis raginti darbininkus, kad drėgnuose cehuose, naudojant gana primityvius įrengimus, būtų įvykdomos gamybos užduo-tys. Siame penkmetyje vyr. meistrei jau kiti rūpesčiai — reikia skatinti žmones, kad

reikia skatinti žmones, kad

Miškininkų pasiekimai

(Pasakoja Anykščių Miškų ūkio direktorius PRANAS SEBEIKA)

Pakiliai sutinka Gegužės pirmąją Anykščių miškų ūkio darbuotojų kolektyvas. Nors labai sunkios šios žiemos sąlygos miško medžia-gos ruošėjams ir išvežėjams buvo tikru jėgų ir ryžto iš-bandymu, bet didelių pastan-gų dėka pirmojo šių metų ketvirčio medienos paruošimo ir išvežimo planai buvo įvykdyti su kaupu. Medienos išvežimo planas įvykdytas 106,2 proc. Vartotojams vie-toj 8000 patiekta 8500 ktm. miško medžiagos. O juk miško medžiagos ruošėjams ir išvežėjams teko per dienų dienas dirbti giliose pusny-nuose, dažnai spiginant ne-įprastai dideliems šalčiams. Kalbant apie pasiekus dar-bo laimėjimus, norisi pami-nėti gerus miško ruošos dar-bų organizatorius Mikierių ir Anykščių girininkų giri-ninkus Alfonsą Dereškevičių, Adolfą Bulvydą, laikinai ei-nantį Sedeikių girininkijos girininko pareigas vyr. meist-rą Ricardą Slėnį. Na, ir, ži-noma, tuos, kurie tiesioginiu darbu kirtavietėse ir medie-nos išvežimo trasose padarė viską, kad kolektyvas įvyk-dytų socialistinius įsiparei-gojimus.

Geriausiu rezultatų miško ruošos darbuose pasiekė Mi-kierių girininkijos miško ruošimo kompleksinė briga-da. Šios brigados vadovas traktorininkas Vaclovas Ma-telis, motopjūklininkas Ste-ponas Mikucionis ir šakų ge-nėtojas Antanas Malinaus-

kas dienos išdirbio normas įvykdavo vidutiniškai 148 proc. Jie paruošė 1119 ktm miško medžiagos, viršydami brigadai skirtą metų ketvirčio užduotį 91,9 proc. Nors traktorininkui V. Mateliui buvo labai sunkios sąlygos ištraukiant paruoštą medieną iki tarpinių sandėlių, bet, už-tikrinęs gerą technikos prie-žiūrą, jis sugebėjo sutaupyti 1200 kg dizelinio kuro.

Gerai pasidarbavo ir Anykščių girininkijos Napa-lio Kalibato vadovaujama miško ruošėjų brigada.

Bet paruošti ir išvežti į tarpinius miško medžiagos sandėlius medieną yra nors ir didelė, bet vis tik dalis darbo. Norint įvykdyti pre-kinės produkcijos realizaci-jos planą, mediena turi būti pristatyta vartotojams. Gi šia žiemą keliai buvo tiesiog neišvažiuojami. Atvalome buldozerių kelių iki tarpinio miško sandėlio, o po dienos-kitos puga vėl jį užverčia. Tad miškovežių vairuotojams teko nuolat laikytis prie esa-mų sąlygų, kartais ne dėl savo kaltės prastovinėti. O kartais dirbti nepaisant dar-bo dienos trukmės ir išiegi-nių dienų. Ypač puikiu dar-bu, gera miškovežio ZIL-157 priežiūra pasižymėjo vairuo-tojas Antanas Miliūnas. Per pirmąjį metų ketvirtį jis iš-vežė 1935 ktm medienos ir socialistiniame lenktyniavime tapo nepralenkiamu. Jo pa-vyzdžiui sekė ir kiti miško išvežėjai. Jie padarė viską, kad prekinės produkcijos realizavimo planas būtų įvykdytas 108,2 proc.

Kiekvieną pavasarį miš-kininkams iškelia ir naujų

uždavinių. Apart medienos išvežimo plano vykdymo, reikės pasodinti miško kul-tūras 270 ha plote. Tam rei-kalui paruošta viena auto-matinė ir dvi paprastos dai-gių sėdinimo mašinos. Mikie-rių girininkijoje miško sodi-nimas jau pradėtas. Be to, kai kur teks atsisodinti išge-dusius daigus, atlikti anks-čiau pasodintų kultūrų prie-žiūros darbus. Nemaža rū-pesčių kelia ir miško apsau-ga nuo gaisrų. Bet darnus miškų ūkio darbuotojų ko-lektyvas be jokios abejonės nudurbs visus planuose nu-matytus darbus, rūpinis, kad žaliasis mūsų krašto rūbas vešliai žaliuotų, kad visos kitiems ūkininkams reikalingos naudingos miško ir panūš-kių aikštelės būtų apsin-dintos naujais miško želdiniais, kad būtų rūpestingai saugo-jama miško fauna.

Anykščių statybos ir re-monto valdybos darbų vyk-dytojai komjaunuoliui Sta-siui Jurkėnui jau teko savo organizacinius sugebėjimus įrodyti, kai jo vadovaujami statybininkai statė Anykščių apylinkės ir miesto vyko-mųjų komitetų pastatą, gy-venamuosius namus Anykš-čių miesto Ramybės mikra-rajone, knygynui ir taupo-majai kasai modernų statinį.

Dabar Stasį Jurkėną su-tikome Kurkliuose, kur jau antri metai jo vadovaujami žmonės stato modernų vidu-rinės mokyklos pastatą. Už-kalbintas darbų vykdytojas mielai sutinka papasakoti apie šią statybą. Naujoji Kurklių vidurinė mokykla bus vienintelė tokio tipo mo-kykla respublikoje, nes sta-toma ji pagal individualų architekto J. Judelevičiaus projektą. Mokykloje bus jau-kios, labai šviesios klasės, erdvi aktų salė, valgykla, di-delė sporto salė su balkonu. Mokyklos vestibulyje bus įrengtos teracinės grindys, pagrindiniai laiptai taip pat bus su terasinėmis pakopom. Neblogai turėtų atrodyti ir pastato išorė: čerpiomis deng-tas stogas, granitinių bei te-razitinių tinku papuoštos ko-lonos, tarpiniai. Salia mo-kyklos bus įrengtas stadiona, aikštynai.

Kalbėdami su darbų vyk-dytoju S. Jurkėnu ir staty-

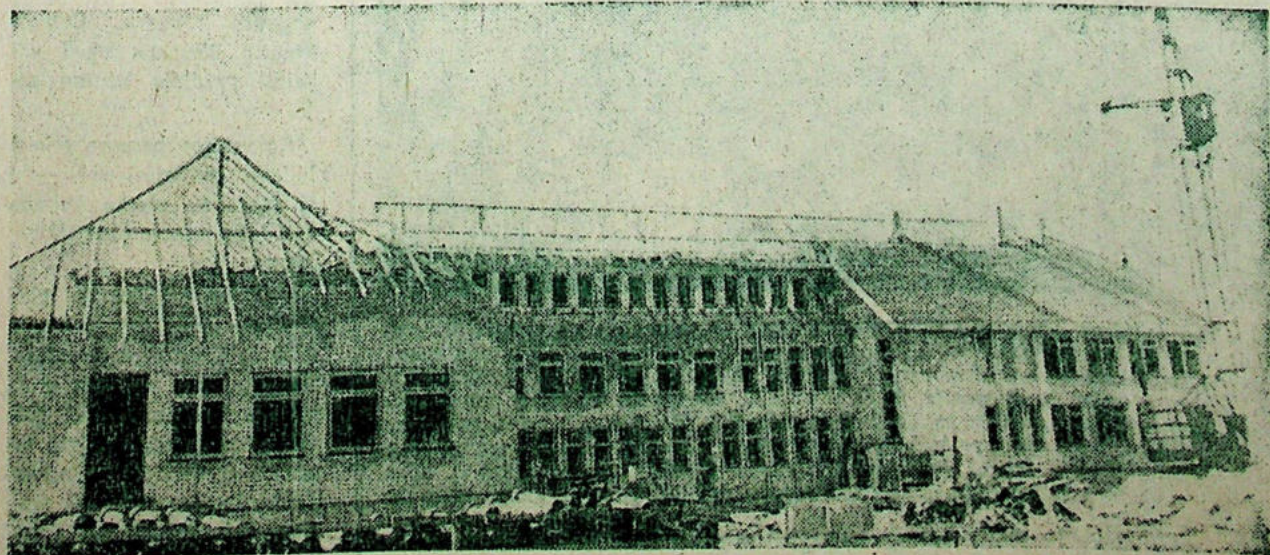
Darbų vykdytojas komjaunuolis Stasys Jurkėnas (kairėje) kartu su mūrinių brigados brigadininku Leonu Damausku ir mūriniu Avtonu Abramovu.

bininkais, vis girdėjome žodį „bus“. Mač, kol kas čia te-begyka statybos-montavimo darbai, ir busimo pastato moderniškumą, didingumą, originalumą pašaliniais as-menimis dar sunkoka įsivaiz-duoti, dar ne viskas iš pro-jekto perkelta į statybos aikštelę...

Sino metu mūrinių bri-gada, kuriai vadovauja Leo-nas Damauskas, jau pakeitė

linkuotojai, elektrikai. Spar-čiais tempais vyksta tinka-vimo, dažymo, elektrifikavi-mo darbai. Žinoma, statybi-ninkų laukia dar dideli ir at-sakingi darbai. Bet jie pasi-ryžę pasiekti, kad jau šių metų rugsėjo pirmąją mo-kyklinis skambutis pakviestų Kurklių apylinkės vaikus į naujas klases.

B. Vytaitis

Taip šiuo metu atrodo Kurklių vidurinės mokyklos statyba.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1979. V. 1

Vaidlonių kaimo valstiečiams 1948 metų balandžio 15-oji liko įsimintina visam gyvenimui. Juk tada jie pirmą kartą Troškūnų valsčiuje susibūrė į kolūkių, kuriame naujo gyvenimo kūrėjai davė Petro Cvirkos vardą. Pirmuosius pareiškimus, pareiškėdami norą gyventi ir dirbti drauge, paršė Liudvikas Paskauskas, Stasys Zvikas, Veronika Zvikiene, Jonas Gailiūsis, Pranas Klimavičius, Antanas Binkys, Antanas Riška, Antanas Šeštokas, Emilija Urbonavičienė.

Nelengvi buvo tie pirmieji kolektyvinio ūkininkavimo žingsniai, juo labiau, kad pasirinkto naujo gyvenimo pradininkams visai bandė grasinti j miškus sulindę buržuaziniai nacionalistai. Tačiau kolūkiečių šeimos branduolių sudarę buvę tarybiniai aktyvistai, partizaninio judėjimo dalyviai, liaudies gynėjai, nepabūgę grasinimų ir pavojų, išdėdavo j laukus arti dirvų ar kirsti javo, nesiskirdami ir su šautuvu.

Ir tas jų pasiryžimas ir atkaklumas nugalėti sunkumus, praskirti naują kelią į gražesnę gyvenimą pataikę ir daugiau pasiekę. Kolūkiečiai nariai panorėdavo tapli vis gausesnės būrys kaimiečių.

Feliksas Puidokas.

Ir mūsų gatvėje šventė

atkelta iš 4 pusl.

jei meistriskai įvaldytų naujesnę, tobulesnę techniką, gamintų dailesnius, patvaresnius gaminius. Dar nebaigus fabrikos rekonstrukcijos, šioje srityje mums nemaža pavyko nuveikti.

Vyresnysis Ivano ir Christinos sūnus Piotras dabar stato naują fabriko cechus. Iš tėvų paveldėjęs nepaprastą darbštumą, sąžiningumą, jis pasižymėjo ir kaip draugiškas, nuoširdus žmogus. Piotras moka daugelį veltinių gaminių operacijų ir, reikalui esant, sugeba pavaduoti ne vieną darbininką. Tikriausiai, po rekonstrukcijos Piotrai galėsime patikėti sudėtingiausius, tobuliausius įrengimus. Jo žmona Vera neseniai mūsų fabrike pradėjo dirbti apskaitininke.

Papasakojau apie geras nepamainas mūsų fabriko vėteranų darbe. O dabar reikėtų visa tai apibendrinti.

Pagal respublikos Lengvosios pramonės ministerijos patvirtintą planą, mūsų fabrikas turi būti galutinai rekonstruotas iki šio penkmečio pabaigos. Šių metų pabaigoje į naujas patalpas galutinai persikels veltimo cechai, po to ateis eilė paruošimo ir karšimo-formavimo cechų. Naujosios cechų patalpos bus erdvesnės, šviesesnės. Mūsų, kiek įmanoma, bus hermetizuojamos, kad iš jų į aplinką neda-

1948 metų gruodžio mėnesio 21–23 dienomis Vilniuje įvykusiame I Tarybų Lietuvos kolūkiečių suvažiavime, šio suvažiavimo delegatas — P. Cvirkos kolūkiečio pirmininkas Antanas Riška iš tribunos jau pareiškė:

„Anykščių apskrityje Troškūnų valsčiaus Petro Cvirkos kolektyvinis ūkis įsikūrė 1948 metų balandžio 15 d. iš 9 šeimų. Tada turėjome 60 ha žemės. Paskui įstojė daugiau valstiečių ir dabar mūsų ūkyje yra 33 šeimos. Žemės taip pat padaugėjo — iki 251,5 ha

Turime 30 arklių, 14 karvių, 15 kiaulių. 35 ha apšėjome žiemkenčiais rūgšiais...

Mūsų ūkis turi 1 kuliamažą, 2 pjaunamasias, 2 grėbiamąsias, 2 sėjamasias, 3 kertamasias, 3 mašinas dohilams pjauti. Už darbadienius išdalyjome po 2 rub. avansą, dar numatėme pridėti po 2–3 rub....

Kol kas mums truksta ūkinio pastatų. Dėl to vasarą, neužbaigę vežti javų, skubėjome kultū. Esame numatę kitais metais pastatyti klojiną, kontorą, tvartą, kiaulidė ir garažą mašinoms... Stengsimės dirbti taip, kad

kitais metais gautume daug geresnį derlių.

Už mūsų pasiturintį kolektyvinį gyvenimą esame dėkingi Bolševikų partijai.

„Vaidlonių valstiečių parvyzdžiū paseka ir kitų kaimų gyventojai.

1949 metais Troškūnų valsčiuje jau masiškai pradeda steigti kolūkiai.

Umenų kaimo valstiečiai susibūrė į „Sviesaus kelio“ kolūki. Kaip prisimena ilgametis laukininkystės darbi-

lektyvinio ūkininkavimo kaimo valstiečiai susibūrė į „Laisvės spindulio“ kolūki.

Kai Masienės troboje vyko steigiamasis susirinkimas, Feliksas Puidokas, Povilas Jonelis, Povilas Valiauga, Antanas Repšys, Kostas Jonelis, Liuda Puidokienė, Petras Satrauskas, Jokūbas Mačėnas ir kiti — beveik visi Nakonių kaimo gyventojai tapo kolūkiečiais...

Rimantas Navašinskas, Vytautas Bagdonas

VETERANAI

ninkas Alfonsas Sukys, daug abejonių turėjo įveikti žmonės, kol pasiryždavo susijungti į bendrą kolūkiečių šeimą. Vieną 1949 metų pavasario dieną dauguma kaimiečių susirinko į Jurgio Bernadišaus trobą. Atvyko alstovai iš Troškūnų valsčiaus. Inicijatyvės grupės kolūkiams organizuoti nariai pradėjo raginti valstiečius suarti ežias, skiriančias jų asmeninius sklypus, ir dirbti žemę bendrai. Bet žmonės dar dvejojo, ir steigiamasis kolūkiečių susirinkimas tasys taip ir neįvyko. Kiek vėliau toks susirinkimas vistiek įvyko ir susikūrusio kolūkiečio pirmininku umėniskiai išrinko Antaną Svilpą. Palaipsniui kolūkiečių vis daugėjo, o rudenio jau beveik visi Umėnų kaimo žmonės pasuko ko-

Milaikiškių ir aplinkinių kaimų valstiečiai savąj tik ką suorganizuotą kolūki pavadino „Artojo“ vardu. O Troškūnų miestelio, Dubriškių, Zempučių kaimų gyventojai taip pat pasiryžo bendrai dirbti, bendrai gyventi. Vincas Bulka, Silvestras Keraitis, Jonas Valaika, Vladas Tamašauskas, Antanas Kepalinskas ir kiti tapo įsteigto „Nanjo gyvenimo“ kolūkiečio pradininkais.

Tošlunų, Skamarakų, Survilų, Veverinkos kaimų valstiečiai, nebedami buržuazinių nacionalistų grasinimų ir įvairiausių šmeižikiškų kalbų, įkūrė „Darbininko“ kolūki.

Bėgo dienos, mėnesiai, metai. Kolektyvinės santvarkos medis įleisdavo vis gilesnes šaknis, o žmonių šir-

dyse kaskart vis labiau bujojo pasididžiavimo, pasitiki- kėjimo kolūkiu jausmas. Nuo tu dienų, kai vaidloniškiai pasuko kolektyvinį kelią, praėjo jau daugiau kaip trisdešimt metų. Daug kas pasikeitė per tuos metus. Vietoje buvusių smulkių kolūkių — dabar vienas stambus — Kazimiero Staro kolūkis. Vietoj laukuose išsimėčiusių vienkienų — išsiplėtė naujos gyvenvietės. Kadaise tik arkliais traukiama plūga ar javų kertamąją pakelė dešimtys galingų traktorių, kombainų. Neatpažįstamai pasikeitė ir kolūkiečių gyvenimas, jų darbo ir buities sąlygos. Tie, kurie kadaise pirmąsias vagas arė tik ką apjungtuose laukuose, nesiskirdami su ginklu, kad galėtų apginti save ir kaimyną nuo pasalinusių buržuazinių nacionalistų išpuolių, šiandien vadinami garbingais veteranų vardais. Jaunajai kartai jie turi ką papasakoti, turi ką prisiminti. Daugelis veteranų dar ir dabar, nors jau senokai išėję į užtarnautą poilsį, tebedirba kolūkyje. Stai, kad ir Feliksas Puidokas. Metų naštą jau slėgia šio veterano pečius, laikas baltą šarmą padabino jo smilkinius. O Feliksas, kaip jaunystėje, kas rytą išeina iš namų ir pasuka prie sandėlio. Jam patikėtos sandėlininko pareigos. Šiame bare sąžiningumo, pasiaukojamo darbo pavyzdžius rodo F. Puidokas jau daugelį metų. Pradėjo dar-

Komunistė Veronika Zvikiene.

Antanas Kepalinskas.

atkelta iš 4 pusl.

Repeticijų, koncertų, konkursų verpetė

Nuo ryto iki vėlaus vakaro Anykščių kultūros rūmų salėje sukasi šokėjų poros. Čia pamatysi ir pirmąją, žengiantį vos pirmuosius žingsnius ant parketo, ir penktąją, vienuoliktąją, kuris, išliejęs nemaža prakaito, j aukštesnę šokio klasę iškopė, ir dirbančiuosius, kurie, sugrįžę į gimtuosius Anykščius, vėl atėjo į kolektyvą. O jeigu sugrįžtų visi, kuriuos išugdė pramoginių šokių kolektyvas, neseniai „Verpetu“ pavadintas...

Tačiau „Verpetas“ sukasi, nes jau ir pats vardas sako, kad šio kolektyvo nariai nevalia stovėti vietoje. Dauguma iš jų dirba su nenuilstančia energija, visada žvalūs, pilni visokių sumanymų ir planų.

Gražus pačių mažųjų būrys renkasi į šokių repetitijas. Nesvarbu, kad ne visi iš jų žino, kur kairė, kur dešinė, tačiau ką išmoksta, to jau nepamiršta. Jau ir konkursuose yra dalyvavę, ir prizines vietas iškovojo. Tai Reda Urbonavičiūtė ir Andrius Budreika, Lena Barsi-

kova ir Eugenijus Gudonis, Aida Maksvytytė ir Dalius Dukauskas, kuris seka vyresniojo brolio Vytauto pėdomis ir pasiryžęs būti tik labai geru šokėju, ir daugelis kitų.

Norisi daug tikėtis iš taip vadinamo „dešimtuko“, nes jų tarpe auga poros, kurios dar savo gimtuosiuose Anykščiuose žada tapli „B“ klasės šokėjais. Tai seserys Jolanta ir Judita Paulavičiūtės (su partneriais Audriumi Pugžliu ir Ramunu Meškausku). Nors mergaitės gyvena tolokai už miesto ribų, bet niekas, išskyrus ligą, nesutrukdė joms kiekvieną dieną atvykti į repetitijas. Perspektyvus yra ir šios grupės šokėjai Loreja Bartaševičiūtė su Arunu Lunevičiumi, Dalia Michelevičiūtė su Rinaldu Kirveliu. Apie pasitarimą mergaitė reikia pasakyti, kad tai jauniausia šokėja „D“ klasėje (ji dar tik penktokė), tačiau savo šokimo maniera lenkia ne tik savo grupės drauges, bet ir daugelį vyresnių mergaičių.

Liaudies kolektyvo „Verpetas“ vardas suteiktas tik praėjusių metų gruodžio mėn. Tačiau ir per šį trumpą laiką jau daug buvo pasirodymų, konkursų. Tai koncertai rinkinių garbei rajono kolūkiuose, vidurinėse mokyklose pirmųjų šventės metu, respublikos literatūros saskrydžio dalyviams, pasirodymai įvairių valstybinių švenčių metu kultūros rūmuose.

„Verpeto“, kaip ir kitų šios rūšies kolektyvų pagrindinis uždavinys — ruošti poras konkursams. O ju kasmet daugėja. Čia ir draugiški tarprajoniniai bei tarp miestiniai, respublikiniai bei tarprespublikiniai, ir net konkursai su užsienio šalių šokėjais.

Stai neseniai dvi dienas Olainėje tęsėsi tradicinis pramoginių šokių konkursas „Olainiškiai ritmai“. Čia susirinko dvidešimt aštuonių „D“ ir šešiolika „C“ klasės porų iš Maskvos, Rygos, Talino, Donecko, Klaipėdos, Kauno, Anykščių ir kitų

miestų. Sėkmė lydėjo anykščių. Aštuntokai J. Paulavičiūtė ir septintokai R. Meškauskai žiuri komisija beveik visuose šokiuose skyrė tik pirmąsias vietas. Jie ir tapo savo grupės nugalėtojais.

„C“ klasėje pirmą vietą iškovojo V. Puzinaitė ir V. Dukauskas. Antroji anykščių pora R. Paulavičiūtė ir R. Kisieliūsis buvo dešimti. Jie atsivežė ir simpatiškausios poros prizą.

Tris dienas Panevėžyje vyko respublikinis pramoginių šokių konkursas. „D“ klasėje rajonų tarpe pirmą vietą ir čempionų vardus atsivežė A. Sinkūnaitė ir R. Vizboras, antroji vieta atiteko J. Paulavičiūtei ir A. Pugžliui.

Už gerą pasirodymą respublikinio konkurso nugalėtojams Anykščių kultūros rūmų vadovybė sudarė sąlygas Gegužės Pirmosios švenčių metu dalyvauti pramoginių šokių konkurse Maskvoje.

Svenčių išvakarėse pagrindinis kolektyvas koncertavo Lietuvos TSR Žemės ūkio ministerijos darbuotojams. Keturi kolektyvai ruošiasi dalyvauti eksperimentinėse dainų šventėse Ukmergėje ir Panevėžyje.

Nenutrūkstančių repeticijų, konkursų ir koncertų verpetė sukasi Anykščių kultūros rūmų liaudies pramoginių šokių kolektyvas „Verpetas“.

B. Stasiulionis

Pramoginių šokių kolektyvo vadovė S. Bilevičiūtė tarp jauniausių „Verpeto“ šokėjų A. Dilio (ELTA) nuotr.

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1979. V. 1

VETERANAI

atkelta iš žemės

buočių grūdų sandėlyje dar tuomet, kai nebuvo nei tinkamų pastatų, nei mechanizmų, neigi ir aruoduose sėjos sėklos. O dabar jis šeiminkauja moderniaame sandėlyje, jo rankoms pakliūta elektrai ir mechanizmai, jo akis užlieja džiaugsmas, matant gausų derlių...

Darbo veteranui Feliksui Puidokui yra suteiktas Garbės kolūkiečio vardas...

Kai įsisteigė „Naujo gyvenimo“ kolūkis, Antaną Kepalinską žemdirbiui išrinko sąskaitininku. Kaip šandien Antanas prisimena pirmuosius savo darbo metus. Jam — vieninteliui buhalterio darbuotojui — nereikėjo ilgai sugalvoti, norint apskaičiuoti žemdirbiams atlyginimą, susumuoti gyvulininkystės ar augalininkystės produkciją, kuri anuomet buvo dar labai kukli. Aštuoniolika metų buhalteriu išdirbęs Antanas Kepalinskas buvo visų kolūkyje įvykusių džiugiu permainų liudininku. Kartu su kitais kolūkiečiais A. Kepalinskas džiaugėsi pirmaisiais traktoriais, automobiliais, kuriuos įsigijo kolūkis. Džiaugėsi, kai žemė subrandindavo gausiai derlių, kai vis didesnį atlyginimą už savo darbą gaudavo duonos augintojai. Ir dabar Antanas Kepalinskas tebedirba gimtajame kolūkyje. Tiesa, visas pajamas, gautą visų kultūrų derlių, pieno ar mėsos gamybos rodiklius bei priklausančių žmonių už tris atlyginimą jau suskaičiuoja kiti buhal-

terijos darbuotojai. O veteranas daug metų sąžiningai trūšia laukininkystėje, rodo gražų pavyzdį jaunimui... Kai į kolūkio kontorą užsukusi Veronika Zvikienė stabtelė prie stendo, kuriame fotomontražas pasakoja apie pirmuosius kolūkiečius, jos mintyse atgyja daug prisiminimų. Atgimsta tu 1948 metų pavasaris, kai ji su savo vyru Stasiu Zviku, Liudu Paskausku, Antanu Riška, Antanu Binkiu, Antanu Sekstoku ir kitais kaimynais pirmieji įstojo į kolūkį. Atgimsta pirmieji kolūkinio gyvenimo vaizdai ir džiaugsmas. Atgimsta 1952-aisiais įvykęs pirminės partinės organizacijos susirinkimas, kurio metu savo gyvenimą su Komunistų partija susiejo ir ji — prasta mažaraštė kolūkiečė...

Veronika Zvikienė gerbiama kolūkyje. Gerbiama už darbštumą, reiklumą sau ir

kitiems. Komunistė ilgą laiką dirbo gyvulininkystėje, dabar jai ir kitoms kolūkiečiams tenka dalyvauti įvairiuose lauko darbuose. Ir kur ūkio vadovai, specialistai benukreiptų Veroniką Zvikienę — jie gali būti ramūs: darbai bus atlikti kruopščiai, rūpestingai. Per trisdešimmetį savo darbo kolūkyje metų komunistė Veronika Zvikienė tikrai įrodė savo meilę gimtinei, meilę žemdirbio profesijai. Šiai darbštūnei yra suteiktas Garbės kolūkiečio vardas, jai įteiktas „Darbo veterano“ medalis.

Papasakojome tik apie tris K. Staro kolūkio darbo veteranus. O tokių yra nemažas būrys. Veteranais didžiuojasi visos kolūkio duonos augintojų kolektyvas, iš jų prasmingo gyvenimo, pastatomo darbo pavyzdžių mokosi jaunosios žemdirbių pa-

Pagarba lydi darbščiuosius

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ darbuotojų kolektyvas šių metų pirmojo ketvirčio bendrosios produkcijos gamybos užduotį įvykdė 102 proc., o realizacijos užduotį — 101,1 proc. Rezervinės taros sandėlio krovėjų bei realizacijos skyriaus krovėjų brigadų nariai savo individualius ir papildomus socialiniais ir materialiniais paskatinimais įvykdė iki rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą dienos. Susivienijimo kolektyve socialistinio lenktyniavimo sąjūdyje šiuo metu dalyvauja 10 cechų-skyrių, 60 brigadų, tame tarpe 6 komjaunimo-jaunimo kolektyvai, 320 įmonės darbuotojų įsijungė į kovą už geriausią pagal profesiją vardą. 260 įvairių profesijų žmonių kovoja už komunistinę pažangą ir darbą. 22 brigadų dir-

bantieji šiemet dirba šūkiu: „Kokybės penkmečiui — darbininkišką garantiją!“. Ypač gerai dirba technologinių talpų paruošėjų brigada, vadovaujama St. Rukšienės. Per pirmąjį šių metų ketvirtį šios brigados nariai sutalpė nemažai medžiagų, 3,3 proc. padidino darbo našumą.

23 susivienijimo brigados pasiryžo dešimtojo penkmečio planus įvykdyti iki V. Lenino 110-ųjų gimimo metinių. Darbščiausieji kolektyvai ir darbo pirmūnai skatinami materialinio ir moralinio poveikio priemonėmis. Geriausiai dirbančiam cechui yra įteikiama susivienijimo pereinamoji Raudonoji vėliava, brigadoms — pereinamosios galvelės ir piniginės premijos. Be to, socialenky-

navimo eigoje išaiškinami šio lenktyniavimo nugalėtojai pagal atskiras profesijas o veteranams yra įteikiami o veteranų medaliai. Nebe pirmą kartą su Alytaus, Estijos TSR Valgos ir Baltarusijos TSR Mogilovo vynu gamyklų kolektyvais, Prasmingomis šventėmis tapo socialistinio lenktyniavimo sutarčių pasirašymai, socialenky-niavimo rezultatų susumavimai. Kas ketvirtį reguliariai socialistinio lenktyniavimo partneriai pasikeičia informacijomis apie darbą, pasiekimus laimėjimus, du kartus per metus paskeičiama delegacijomis. Darbo pirmūnai, gamybos novatoriai pasidalina sukauptu teigiamu patyrimu.

B. Vytaitis

Ką parodė apžiūra?

Neseniai pasibaigė antroji respublikinė kolūkių, tarybinų ir kitų valstybinių ūkių meno saviveiklos apžiūra. Penkiolika pajėgiausių kolektyvų, vienijančių apie pusantro tūkstančio saviveiklininkų, pateko į baigiamąjį turą ir Jurbarko rajono Mičiurino sodininkystės tarybinio ūkio kultūros namuose varžėsi dėl geriausiųjų vardų. Nugalėtojų laurus pelnė Sakų rajono Lenino kolūkio ir Jurbarko rajono Mičiurino sodininkystės tarybinio ūkio saviveiklininkai. Kaimo saviveiklininkų konkurso laureatų vardus taip pat iškovojo 25 žanriniai kolektyvai — pučiamųjų orkestrai, vokaliniai ir choreografiniai ansambliai, chorai, kaimo kapelos, meninės agitbrigados.

Kaimo meno saviveiklos apžiūra, — pasakė ELTOS korespondentui Lietuvos TSR kultūros ministro pavaduotojas D. Trinkūnas, — buvo labai svarbus, masiškas renginys. Galima pasidžiaugti partinių organi-

zacijų, ūkių ir menininkų kolektyvų vadovų rimtu požiūriu į šią apžiūrą ir bendrai į kaimo meno saviveiklos ugdymą. Apžiūra parodė išaugusį kolektyvų meninį lygį.

Džiugu, kad, palyginus su pirmąja, prieš septynerius metus surengta kaimo meno saviveiklos apžiūra, meno mylėtojų gretos kaimo gerokai atjaunėjo. Ypač pagausėjo vaikų ir jaunųjų saviveiklininkų. Iš jaunimo kolektyvų galima paminėti Varnės kaimo profesinės technikos mokyklos sukleitinių ir Vilkaviškio moksleivių meninės agitbrigados, Vilkaviškio rajono jaunųjų mechanizatorių ansamblių.

Puikiai pasirodė ir buvo pripažinti geriausiaisiai Sialūjų rajono „Naujo gyvenimo“, Kauno rajono Zapyškio kolūkių, Alytaus rajono Lukšėnų tarybinio ūkio jaunimo laulininkų šokių kolektyvai. Gražiai grojo Panevėžio rajono Stanūnų paukštlininkystės bandymų stoties eks-

perimentinio ūkio pučiamųjų orkestrai. Staigmena buvo Skuodo rajono Mostėdžio kolūkio žemdirbių Petrauskų septynių pasirodymas. Šis vaikų ansamblukas pelnė simpatiškausio apžiūros kolektyvo vardą. Liaudiškiausiu pripažintas Pasvalio rajono Joniškėlio bandymų stoties eksperimentinio ūkio saviveiklininkų kolektyvas. Nuotaukingiausiųjų prizą laimėjo Jurbarko rajono Eržvilko kaimo muzikantai, nuosirdžiausio apžiūros dalyviai ir žiūrovai.

Apžiūroje dalyvavo nemažai kolektyvų — 1980 metų respublikinės dainų šventės kandidatų, kurie sėkmingai atliko ir šios šventės repertuaro kūrinius. (ELTA)

Sekantis „Kolektyvinio darbo“ numeris išeis gegužės 5 dieną.

Redaktorius
ST. VINCIONAS

LAIMAI

STASIULIONYTEI

Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, glaus liūdesio valandą nuosirdžia užuojautą reiš-

kia
Anykščių II-os vidurinės mokyklos VIII klasės draugai ir vadovė

VANDAI

LANCICKIENEI

Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Adomavičiai ir Vasiliauskai

Mylimam tėveliui mirus. MONIKA KISKYTE nuosirdžia užuojautą Anykščių žemės ūkio valdybos miškininkai ir žemėtvarkininkės.

Mirus mylimam mamytei, nuosirdžia užuojautą GITA STASIULIONYTE.

Anykščių II-osios vidurinės mokyklos Vb klasės mokiniai ir auklėtoja

MONIKAI KISKYTEI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuosirdžia užuojautą me. Anykščių miškų ūkio darbuotojai

SPORTAS

Sportininkus kviečia Dainuva

Sporto ir sveikatingumo olimpiados „Nuo gintarinių Baltijos iki olimpinės Maskvos“ rajono organizacinis komitetas gegužės 5-ąją organizuoja rajono sveikatos ir sporto olimpiados kontrolinę šventę. Joje dalyvaus visų rajono aštuonmečių ir vidurinių mokyklų moksleiviai, įmonių, įstaigų, kolūkių ir tarybininkų ūkių dirbantieji. Visos komandos atvyks į Anykščių antros vidurinės mokyklos stadioną iki 14 val. 30 min. Dalyviai darnia eiseną pražygiuos miesto gatvėmis, karių kapinėse, pagerbs rajono vaduotojų atminimą, ir 15 val. Dainuvos slėnyje prasidės sporto šventė. Jos metu įėgas išbandys bėgikai. Jauniams ir vyrams teks įveikti 2000 metrų, moterims ir jaunūčiams — 1000 metrų, jaunūčiams — 500 metrų distancijas.

Dalyviai, iškovoje prizines vietas pagal amžiaus grupes, bus apdovanoti atminimo medaliais ir atitinkamų laipsnių diplomais.

V. Lukošius

Vasaros spartakiada tebesitęsia

Pasibaigė rajono vasaros spartakiados miesto kolektyvų varžybos, kuriose dalyvavo 12 vyrų ir 5 moterų komandos. Vyrų grupėje pirmavo trenerio P. Kugio vadovaujami švietimo darbuotojai. Antra-trėčia vietomis dalijosi gintarietės ir vienybietės (vadovai A. Jakutis ir P. Sidagis).

Gegužės 12—13 dienomis sportininkai kovos kulkinių šaudymo rungtyje. Tai bus trečioji vasaros spartakiados rungtis.

J. Pajaujis,
B. Vytaitis

GENUTEI

PILIPONIENEI ir

JUOZUI PALUBINSKUI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui ir dukrai VERUTEI, reiškia nuosirdžia užuojautą.

Brazevičiai, Pivorai, Sirgedai, Kumpiai, Gaizauskai, Namajuskienė, Repčiai, Lukauskai

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuosirdžia užuojautą reiškia Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ filtravimo baro darbuotojai.

VANDAI

LANCICKIENEI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuosirdžia užuojautą reiškia

Anykščių miesto A. Vienuolio gatvės namo Nr. 13 gyventojai.

PRANUI DOMANUI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuosirdžia užuojautą reiškia

Anykščių miesto A. Vienuolio gatvės namo Nr. 13 gyventojai.

Reiškia gilia užuojautą VANDAI LANCICKIENEI, mirus tėveliui. Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ gamybos kontrolės laboratorijos darbuotojų kolektyvas

STASIUI

STASIULIONIUI

ir dukrelėms

Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam žmonai ir mamytei.

Brazevičiai, Pivorai, Platkevičiai, Sirgedai, Kieles, Namajuskienė, Repčiai, Lukauskai

Nuosirdžia užuojautą

ZOSĖ URBONIENE, mirus mylimam seseriai.

Bakulos, Svirkos, Urbonavičiai, Sauliuliai, Jurgelioniai, R., M., E. ir H. Judickai

ALBINUI KAULAKIUI

Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui.

„Gintaro“ kolūkio Zavesiškių sektoriaus kiauulių fermos darbuotojai

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского районного комитета КП Литвы и Аникшчяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Ринко Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 33, spaudė Ukmergės spaustuė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 11.021 Uzsak. Nr. 705